

I'll give you a stupid example.

Imagine if you were capable of
an intelligent one.

ПРИКЛАД GILLETTE

Про дистанцію, маскування і жінку, яка проводить аудит.

НАПРИКЛАД,

Комунікація завжди трималася на одній особливій формулі.

Наприклад.

Два невинні слова.

Два слова, що здаються безневинними й чемними, але мають одну надзвичайну перевагу: вони дають змогу увійти на чужу територію, не питаючи дозволу.

Коли хтось каже «наприклад», мета рідко полягає в самому прикладі.

Мета — дистанція.

Бо людям не подобається бачити себе віч-на-віч із проблемою. Їм не подобається чути власне ім'я поруч зі слабкістю, помилкою чи суперечністю.

Але вони цілком охоче розглядають ті самі речі, коли ті належать комусь іншому.

І тому комунікація винайшла чудовий обхідний шлях.

Не кажіть:

«Ви робите це».

Скажіть:

«Наприклад, уявіть чоловіка, який...»

І захист одразу падає.

Слухач стежить за історією.

Вивчає персонажа.

Оцінює ситуацію.

Може, навіть сміється.

Усвідомлення приходить лише згодом.

Персонаж ніколи не був кимось іншим.

Персонажем був сам слухач.

Приклад був лише маскою, яку вдягла реальність.

Найкращі комунікатори завжди це знали.

Ідеї рідко входять через парадні двері.

Вони віддають перевагу бічним входам.

НАПРИКЛАД,

Людські стосунки завжди залежали від прикладів. Особливо між чоловіками й жінками.

Чоловіки користуються ними століттями.

Наприклад, уяви, що ми живемо біля моря.

Наприклад, уяви, що ми познайомилися на п'ять років раніше.

Наприклад, уяви, що ми переїхали до Нью-Йорка.

Наприклад, уяви, що ми належимо одне одному.

Жодне з цих тверджень не описує реальність.

Вони описують архітектуру.

Тимчасові споруди, збудовані зі слів.

Кімнати, куди можливості дозволено увійти раніше, ніж прийдуть докази.

Чоловіки люблять ці кімнати.

Бо уява коштує менше, ніж будівництво.

В уяві кожен проєкт працює.

Кожна подорож вдається.

Кожна жінка розуміє.

Кожен результат сприятливий.

А потім, рано чи пізно, приходить реальність.

І реальність часто приходить у подібі жінки.

Розумна жінка слухає.

Дуже розумна жінка оцінює.

Вища жінка проводить аудит.

І різниця чимала.

Звичайна розмова може пережити оцінку.

Проєкт може пережити критику.

Ілюзія ніколи не переживає аудиту.

Зазвичай саме в цю мить розумний чоловік і дізнається, чи будував він майбутнє, чи лише прикрашав фантазію.

Відповідь приходить швидко.

Жінки майже завжди беруть плату посекундно.

Ніколи не погодинно.

НАПРИКЛАД,

Уявіть чоловіка, який роками вибудовував пояснення. Стратегії.

Сценарії.

Моделі.

Архітектуру.

Цілі системи створюються для того, щоб реальність здавалася розумною.

А потім одного дня він зустрічає жінку, чий інтелект перевищує розміри системи, яку він збудував.

Не драматично.

Не агресивно.

Просто природно.

Вона слухає.

Спостерігає.

Чекає.

А потім ставить одне запитання.

Просте запитання.

Таке запитання, від якого десять років інтелектуального будівництва обвалюються за десять секунд.

І тоді стається щось незвичайне.

Чоловік перестає будувати.

Плани раптом утрачають привабливість.

Креслення стають непотрібними.

Розрахунки стають декоративними.

Архітектура зникає.

Проект іде просто в кошик для паперу.

Не тому, що його перемогли.

Не тому, що його принизили.

А тому, що він нарешті дещо зрозумів.

Приклад ніколи не був гіпотетичним.

Прикладом був він сам.

Вправою був він сам.

Кейсом для вивчення був він сам.

І жінка, що стояла перед ним, не увійшла в його уяву.

Це він увійшов у її.

Ferdinando